

Sokak sahnesi / dedektif hikaye

Category: Detektif proza, Kitapcy, Sözlər

написано kitapcy | 23 января, 2025

Sokak sahnesi / dedektif hikaye POLİSİYE HİKAYE: SOKAK SAHNESİ

Son kez düşündü, göz kapakları perdelerini indirmeden önce. O an aklında, ne en çok sevdiği filmleri bir daha izleyemeyecek olması ne de aylar önce aldığı ve kütüphanede her gördüğünde okumadığı için kendine kızdığı o kitaplar vardı, tıpkı yıkamadığı bulaşıklar, neredeyse iki aydır aramadığı yakın arkadaşı, sulamayı unuttuğu annesinden kalan nergisler gibi. “Haksızlık” dedi kendi kendine, bu gece başına gelenleri hiç hak etmemişti hele ki, hiç tanımadığı bir kadın yüzünden ölmeyi hiç hak etmemişti.

Kış aylarında terk edilmiş bir İstanbul semtinin ıssızlığını, aydınlatmaya çalışan ve kısa aralıklarla yanıp, sönen bir sokak lambası direğine sırtını dayamış halde duruyordu. Sahne üzerinde sırasını bekleyen bir oyuncu gibi hissetti kendini o kısacık zaman dilimi içerisinde. On metre ötesindeki sokak

lambası sönmüş, çöp konteynırını karıştıran kediler bir anda karanlıkta kalıp, sessizce kaldırıma atlayarak sıralarını devretmişlerdi. Başının üzerindeki lamba hafifçe aydınlanmaya başlamıştı, takip ışığı üzerine yansıdığına repliği söylemesi gerekiyordu, “imdat, yardım edin, kimse yok mu?” Ses çıkartamadı.

Can verdiği kaldırımın arkasında yol boyunca uzanan ve içinde yıkıntılar olan boş bir arsa vardı. Yıkıntılarda geceyi geçirmek için sokağa giren evsiz bir adam, sokak lambası altında kanlar içinde yatan cesedi gördü ve polise haber verdi. Adamın öldüğü anda ıssız ve sessiz olan sokak artık bir cinayet mahalli olarak adlandırılacaktı. Polisler olay yerine ilk geldiğinde, adamın çenesinin altından süzülen kanlar ile kimlik kontrolü sonrası yabancısı olduğu anlaşılan sokağın kaldırımını neden kırmızıya boyadığı hakkında fikir yürütmeye çalışıyorlardı. Olay yeri incelemesi tamamlandığında, kendi elinden çıkmış tek kurşunla öldüğü tespit edildi. Adli tıp aracı geldiğinde gazete kağıtlarıyla örtülen ölü beden muşamba torba içine alınıp, morga götürüldü. Saatler ilerledikçe polisler tarafından cesedin yakınında bulunan kurşunun çıktığı silahın, aynı gece başka bir cinayete karıştığı tespit edildi. Cesedin bulunduğu sokağın yakınlarında, başından iki el ateş edilerek vurulmuş bir kadın cesedi bulunmuştu. Kadını vuran silahtan çıkan kurşunlar adamınki ile aynıydı. Tesadüflerin varlığını inkar edecek kanıtlar birer birer cinayet dosyasına işlenmeye başlamıştı. Adamın son telefon konuşması öldürülen kadın ile olmuştu, kadınınki de adamla. Aynı iş yerlerinde çalıştıklarını tespit eden polisler, yakınlık durumlarını araştırmak adına mesai arkadaşlarını sorgulamaya başladılar. Kadın iki yıl önce kocasından boşanmış yalnız yaşayan biriydi. Eski kocasının yakın zaman içinde, belli aralıklarla çiçekler gönderdiği ve ziyarete geldiğini söyleyen iş arkadaşları kadın ile adam arasında bilindik bir yakınlık olmadığını hakkında bilgi verdiler. Polisler edindikleri bu bilgiyle, eski kocanın barışma çabası içinde olduğu ve ifadesinin alınmasının gerektiğini düşündüler. İfadeler ve delillere bakıldığında polislerin aklına ilk gelen senaryo, kadının adam ile gizli bir ilişki içinde olabileceği ancak yakın zamanda kadının eski kocasından gördüğü ilgi ile ilişkisini bitirmek istemesi ile bu ölümlerin gerçekleşmiş olabileceği yönünde oldu. Polislere göre adam önce kadını vurmuş sonrasında pişmanlık duyup,

çenesine dayadığı silah ile intihar etmişti.

Emniyete ifade için çağrılan eski koca yıkılmış bir halde sorgu odasındaki sandalyede oturuyordu. Polisler, eski karısının katili olduğunu düşündükleri ölü adamın fotoğrafını gösterip, adamı tanıyıp, tanımadığını sordular. Kadının eski kocası “hayır, tanımıyorum” derken planının doğru şekilde işlediğini görünce içten bir mutluluk yaşadı. İki hafta önce eski karısını iş yerinde ziyarete gittiğinde fotoğraftaki adam odadan çıkıyordu, gördüğü yüzü hiç unutmamak için aklına kazıdı ve hakkında bilgi toplamaya başladı. “Haksızlık” dedi adam karısını öldürdüğü düşünülen adamın fotoğrafına bakarken, “nasıl olmuş, yani nasıl kıymış, söylesenize” diye polislerden ayrıntı isterken adım adım kendi planını aklından geçiriyordu. Araba ile karısını takip etmiş, sakin bir sokağa girdiğinde onu sıkıştırıp, arabasını durdurmasını sağlamıştı. Polislerden biri “eski karınız evine yakın bir sokakta, arabası içinde, iki el ateş edilerek öldürülmüş” diye cevap verdiğinde karısı ile son konuşmaları aklına geldi, kadın arabayı durduğunda yan koltuğa geçip, silahını kadına doğrultmuştu. Kadına zorla iş yerinde gördüğü ve şu an tek şüpheli konumundaki adamı aramasını söyledi. “Yolda kaldım, lütfen beni buradan alabilir misiniz, yakın arkadaşlarıma ulaşamayınca sizi aramak zorunda kaldım” diye yalan söyleyerek kadının adamı ikna etmesini dinlemişti. Arabanın arka koltuğuna geçip adamın gelmesini bekledi. Yardım için gelen adam kadının yan koltuğuna geçip bembeyaz kesilen suratına bakarak “iyi misiniz” diye sorduğunda ensesinde bir sızı hissetti. Ne olduğunu anlayamadan kararmaya başlayan gözleri, önce kadını sonrasında öne doğru eğilen kadının eski kocasını süzdü ve başı bir yaprak gibi önce cama çarpıp, torpidonun üzerine düştü. “Bu adamın karınızı öldürdüğünü düşünüyoruz” diye söze giren polisin yüzüne bakamadı, silahından çıkan iki kurşunla eski karısını vurduğu anı gözünde canlandırıyordu. Sonra baygın haldeki adamı arabasına taşıyıp, ellerini lastik bir klips ile arkadan bağladığı anı hatırladı. “Adam eski karınızı vurduktan sonra fazla ileri gitmeden boş bir arsanın olduğu sokakta aynı silah ile kendini öldürmüştü” sözleri planının başarılı sonunu özetliyordu. Soğuk sokak lambası direğine yasladığı adamın arkasına geçip, koltuk altından elini adamın çenesine doğru uzattı. Silahın namlusunu adamın çenesine dayadı. Gözleri açılan adam başındaki acıyı hissedip, başında kanama olup

olmadığını kontrol etmek için ellerini hareket ettirmek istediğinde bileğindeki acı ve çenesindeki silahın soğuk namlusunu hissetti, ne olduğunu anlayıp, ses çıkartmak istediğinde ise çıkan tek ses silahtan duyuldu. Ölen adamın ellerinin bağınyı çözen kadının eski kocası, silahı adamın eline tutturup sonrasında hızla sokaktan uzaklaştı. Eski karısı ile olan ilişkisi, neden ayrıldığına dair bir kaç soru daha sorulduktan sonra, ifade alma işleminin bittiğini hissettirir bir tavırla “başınız sağ olsun” dedi polis, “haksızlık” diye cevap verdi kadının eski kocası ayağa kalkarken, “sevdiğim kadın olmadan yaşanacak bir dünyanın bana reva görülmesi büyük haksızlık.”

Onur OKAN.

* * *

►Bilgi güvenliği uzmanı olarak çalışan Onur Okan, İstanbul’da yaşıyor, evli ve bir çocuğı var. Detektiv proza